

wanna olli. Kui ta omma ello aéal kolmat lorda abbielluse heitis, siis olli 94 aastat wanna ja temma peigmees Kasper Kaigul 105 aastat wanna, kes Libausini küllast pärrast ja said weel ommas abbiellus 2 poega ja ühe tütre. Need kolm lapsed ellasid pärrast emma surma nisammo wannaks, kui nende emma olnud ja ollid neil keigil emma märgid jures. Neil ollid walged juuksed, hamba iggemed, agga mitte ühte hammast. Nemma ei woinud mitte kõwra toito süa, waid söid pudro ja pehmeks kedetud kanna wilja. Kasfo polest ollid sured innimeesed, agga selja roog olli neil ühte modi kõwwer ja nende ihho-nahk karbane, ja ellasid wannaks. Kui nende isja surri, siis olli 119 aastat wanna.

Kuulge nored, kuulge wannad,
Kas need sõnnad polle kennad,
Et ni wanna pruut on olnud,
Kellel pärrast lapsed tulnud. —
Wannad ei woi julge olla,
Neile woib ka peigmees tulla
Ja ehk abbiello teel,
Annab Jummal lapsi weel!
Glad jadda aastat ka,

Mits ja ei wõi möttelda:
„Minna ollen Lõja wäes,
„Temma helde armo käes,
„Kes mind lastis ilma tulla,
„Wõttab ka mo abbiks olla:
„Ni, kui wõttis ello anda,
„Mitab Ta ka murret kanda
„Wanna, kui ka nore eest,
„Tedda tannan süddamest!“

Ilma kätteta inimenne.

Brantsusemaal sündis 1759 aastal üks pois-
laps, kellel käsi ei olnud ilma tua. Temma
teggi agga omma jalgadega paljo ennam, kui
ni mõnni, kellel käed ja jallad mõllemad on.
Ta söi ja jõi, toppis piipo tubbakast, leikas
ommale sulgo ja firjutas wägga kennaste, piistis
nöela tahha niiti ja heitis lõnga otsa sõlmi;
mängis kaarti ja ladis püstoli ja lastis märki;
kedras lamba kui ka poomwilla lõnga, sõtkus
teise jallaga rattast ja teiseaga piddas lõnga war-
waste wahhel. Keppi wois temma warwaste
wahhel ni tuggewaste finni piddada, kui üks
teine kahhe käega ja wois sedda 40 sülda eemale
wisjata. Kaewas maad ja ehitas ommale rohho-